U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatelky **I. Z.**, zastoupené Mgr. Sofií Pondikasovou, advokátkou se sídlem v Brně, Křenová 64, za účasti **Ministerstva vnitra**, odboru azylové a migrační politiky, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti podané proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 3. 8. 2006, č. j. 56 Az 57/2006-30,

t a k t o :

I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovené zástupkyni stěžovatelky Mgr. Sofii Pondikasové, advokátce se sídlem v Brně, Křenová 64, **s e p ř i z n á v á** odměna **4800 Kč**. Tato částka bude uhrazena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 7. 2. 2006, č. j. OAM-57/VL-07-ZA-03-2006, byla stěžovatelce zamítnuta žádost o udělení azylu podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, jako zjevně nedůvodná.

Proti tomuto rozhodnutí podala stěžovatelka žalobu, která byla zamítnuta napadeným rozsudkem Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), protože soud dospěl k závěru, že správní orgán měl dostatečné podklady pro posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žádosti stěžovatelky a nepochybil, pokud její žádost zamítl jako nedůvodnou. Napadené rozhodnutí je podle krajského soudu zcela v souladu se zákonem. Včas podanou kasační stížností se stěžovatelka domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku krajského soudu.

Podáním ze dne 28. 6. 2007, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 3. 7. 2007, vzala stěžovatelka prostřednictvím zástupkyně svoji kasační stížnost proti výše uvedenému rozsudku v plném rozsahu zpět.

Podle ust. § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soud usnesením řízení zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Protože projev vůle stěžovatelky, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatelka zamýšlela ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, a vzhledem k tomu, že zpětvzetí kasační stížnosti bylo učiněno poté, co spis byl předložen k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu, Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) a § 108 odst. 2 s. ř. s., za použití ustanovení § 120 s. ř. s., řízení zastavil.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Podle druhé věty citovaného ustanovení vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k okolnosti, že nebylo prokázáno, že by stěžovatelka vzala svoji kasační stížnost zpět pro pozdější chování správního orgánu nebo že by byla uspokojena, postupoval Nejvyšší správní soud podle věty první citovaného ustanovení a náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků řízení.

Stěžovatelce byla pro řízení o kasační stížnosti usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 3. 11. 2006, č. j. 56 Az 57/2006 - 50, ustanovena zástupkyně z řad advokátů Mgr. Sofie Pondikasová, advokátka se sídlem v Brně, Křenová 64. Ustanovené zástupkyni stěžovatelky byla přiznána odměna v celkové částce 4800 Kč, a to za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a písemné podání soudu nebo jinému orgánu týkající se věci samé) podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (advokátní tarif). Odměna byla vypočtena podle ustanovení § 9 odst. 3 písm. f), ve spojení s § 7 bod 5. advokátního tarifu, tak, že za jeden úkon je stanovena odměna 2100 Kč a k němu náleží náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Náklady právního zastoupení stěžovatele nese v souladu s ustanovením § 35 odst. 8 s. ř. s. stát. Tato částka proto bude uhrazena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. Zástupkyně stěžovatelky v přípisu krajskému soudu zaslala seznam úkonů provedených v této věci, v němž mimo výše uvedených úkonů zmínila i osobní jednání s klientem dne 8. 2. 2007. V řízení však nebylo prokázáno, že by toto jednání bylo možno považovat za úkon ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. c) advokátního tarifu, když ustanovená zástupkyně neprokázala ani jeho samotné uskutečnění. Vzhledem k tomu, že zmíněné jednání nemělo v řízení ani žádného procesního vyústění, nepřiznal Nejvyšší správní soud ustanovené zástupkyni za tento úkon odměnu.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. července 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu